

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422200001
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6422200001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C. A., D. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Reptišom, advokátom so sídlom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, proti žalovanému: POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO - DOLNÁ TRNÁVKA, IČO: 42196612, so sídlom v Dolnej Trnávke, č. 125, zastúpenému právnym zástupcom TROJAK LEGAL s.r.o., IČO: 51462249, so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/B, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Vladimír Troják, advokát a konateľ, o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 24C/1/2022-186 zo dňa 11.07.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podanou žalobou napadol platnosť uznesenia č. 14 prijatého na valnom zhromaždení žalovaného konaného dňa 04.10.2019, ktorým bola uskutočnená voľba členov výboru a členov dozornej rady pozemkového spoločenstva; súd prvej inštancie poukázal na to, že z výslovného znenia § 15 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej aj „zákon č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách“) vyplýva podmienka aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby na určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva, podľa ktorej sa u žalobcu musí jednať o prehlasovaného člena spoločenstva; prehlasovaným pritom môže byť len taký člen pozemkového spoločenstva, ktorý pri prijímaní konkrétneho rozhodnutia na valnom zhromaždení,

ktorého platnosť neskôr žalobou napáda, výslovne hlasoval proti jeho prijatiu; nestačí, pokiaľ sa člen pozemkového spoločenstva pri prijímaní takéhoto rozhodnutia zdrží hlasovania, teda nevyjadrí jednoznačne svoj nesúhlasný názor konkrétnym hlasovaním proti, a takisto pre vznik aktívnej vecnej legitímácie nepostačuje pokiaľ člen nehlasuje o konkrétnom rozhodnutí.

1.3 Súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že medzi stranami nebolo sporné, že predmetné valné zhromaždenie bolo zvolané oprávnené, zhromaždenie bolo uznášaniaschopné a napokon ani to, že sa hlasovalo jednotlivo o každom navrhnutom členovi výboru a dozornej rady; spornou skutočnosťou bol spôsob hlasovania žalobcu pri voľbe členov výboru a dozornej rady, keďže žalobca uvádzal, že hlasoval proti všetkým kandidátom, zatiaľ čo žalovaný toto tvrdenie žalobcu popieral a uvádzal, že hlasovanie prebehlo tak ako je uvedené v zápisnici, z ktorej vyplýva, že štyria kandidáti na členov výboru (E. A., F. E. E. F., E. F. A. a F. F.) boli zvolení jednohlasne všetkými prítomnými členmi a piaty kandidát G. H. bol zvolený väčšinou hlasov s tým, že sa zdržal jeden člen; pri voľbe členov dozornej rady zo zápisnice vyplýva, že dvaja kandidáti (F. H. a F. I.) boli zvolení jednohlasne všetkými prítomnými členmi pozemkového spoločenstva a tretí kandidát F. C. bol zvolený väčšinou hlasov s tým, že sa zdržal jeden člen; na základe uvedeného sa súd prvej inštancie zameril na dokazovanie v tom smere, či žalobca skutočne pri uvedených voľbách bol prehlasovaným členom pozemkového spoločenstva, a teda či mu svedčí aktívna vecná legitímácia na podanie tejto žaloby.

1.4 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie predovšetkým svedeckými výpoveďami osôb prítomných na valnom zhromaždení; svedkyňa F. C., ktorá bola zapisovateľkou na predmetnom valnom zhromaždení uviedla, že zápisnica zodpovedá reálnemu priebehu valného zhromaždenia; z jej pohľadu schôdza prebehla hladko, hlasovalo sa o všetkom, odsúhlasovalo sa členmi pozemkového spoločenstva, dá sa povedať, že všetci so všetkým súhlasili; nepamätala si, či žalobca hlasoval proti pri voľbe členov výboru, je možné, že sa zdržal; ona to vnímala tak, že všetci hlasovali za nových členov; overovateľmi zápisnice boli svedkovia H. C. a J. K.; svedok H. C. uviedol, že zápisnicu nepodpísali, lebo mali výhrady k niektorým formuláciám, resp. k bodom a ich obsahu; uviedol, že žalobca nesúhlasil s tým, že bolo navrhnuté vyslovenie dôvery, resp. nedôvery členom výboru; uviedol tiež, že žalobca mal na zhromaždení námietky voči nadobudnutiu členstva v pozemkovom spoločenstve zo strany E. A.; žiaden iný svedok však nepotvrdil konkrétne námietky, ktoré by mal žalobca voči novému výboru iba, že žalobca nehlasoval za G. H. a F. C., u ktorých je v zápisnici uvedené, že jeden člen pozemkového spoločenstva sa zdržal hlasovania; svedok si nepamätal, či žalobca zdvihol ruku, keď sa predsedajúci spýtal, „kto je proti“ novému zloženiu výboru, keďže sa nepozeral celý čas na žalobcu; svedok J. K. sa nevedel vyjadriť ako sa hlasovalo o jednotlivých navrhovaných členoch nového výboru; uviedol síce, že žalovaný hlasoval proti, avšak nevedel sa vyjadriť, akým spôsobom vyjadril žalovaný toto svoje hlasovanie proti; ohľadom voľby dozornej rady uviedol, že hlasovanie prebehlo normálne, ľudia neboli proti; ako overovatelia síce odmietli podpísať zápisnicu z valného zhromaždenia, ani jeden z nich však neuviedol, že by dôvodom malo byť nesprávne uvedené hlasovanie u žalobcu s tým, že by tento hlasoval proti kandidátom na členov výboru a dozornej rady a uvádzali iné dôvody (najmä nespokojnosť s niektorými formuláciami); svedkovia E. G. F. aj zapisovateľka F. C. pritom potvrdili, že overovateľom síce nebolo umožnené zmeniť obsah vypracovanej zápisnice, avšak bolo im umožnené pripojiť k nej svoje pripomienky, čo ani jeden z overovateľov nevyužil; ďalší svedkovia prítomní na valnom zhromaždení - E. G. F., E. A. a F. C. uviedli, že plný počet hlasov nezískali len kandidát na člena výboru G. H. a na člena dozornej rady F. C. s tým, že voči týmto mal žalobca námietky a nehlasoval za nich; ani jeden svedok však nevedel uviesť, či žalobca hlasoval proti alebo sa zdržal alebo nehlasoval vôbec; na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by zápisnica obsahovala nesprávnu informáciu o spôsobe hlasovania o jednotlivých kandidátoch na členov výboru a dozornej rady a tiež nebolo preukázané, že by žalobca skutočne pri tejto voľbe výslovne hlasoval proti jednotlivým kandidátom; keďže súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalobca bol prehlasovaným členom pozemkového spoločenstva, nebola preukázaná ani jeho aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, čo predstavuje dôvod na zamietnutie žaloby žalobcu.

1.5 Súd prvej inštancie podporne skonštatoval, že aj v prípade existencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu by žaloba s poukazom na namietané dôvody neplatnosti prijatých rozhodnutí valného zhromaždenia nebola dôvodná; argumentáciu žalobcu v tom smere, že pokiaľ sa žalobca a ďalší dvaja členovia výboru členstva nevzdali ani neboli odvolaní, nemohla prebehnúť nová voľba všetkých piatich

členov, považoval súd prvej inštancie za nedôvodnú a rozpornú s platnou právnou úpravou; v tomto smere vyslovil názor, že pokiaľ bol na valnom zhromaždení dňa 04.10.2019 zvolený kompletný nový výbor pozemkového spoločenstva, s poukazom na právnú úpravu zákona o pozemkových spoločenstvách v § 13 ako aj v zmysle dôvodovej správy k novele č. 110/2018 Z. z. zákona o pozemkových spoločenstvách, týmto dňom mu začalo plynúť volebné obdobie a nasledujúcim dňom mu začalo plynúť aj funkčné obdobie, čím sa tento volený orgán ujal svojej funkcie a začal vykonávať svoje oprávnenia a zároveň prestalo plynúť funkčné obdobie dovtedajšieho výboru; argumentáciu žalobcu vo vzťahu k tomu, že novozvolení členovia E. A. a F. F. nespĺňali podmienku členstva vo výbore, nakoľko sa pred voľbou nestali členmi spoločenstva taktiež vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú; poukázal na § 9 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkovom spoločenstve, v zmysle ktorého členstvo v spoločenstve vzniká a zaniká prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva k podielu spoločnej nehnuteľnosti, pričom v konaní bolo preukázané, že E. A. nadobudol vlastnícke právo k podielom na pozemkoch tvoriacich spoločnú nehnuteľnosť na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.08.2019, rozhodnutie o vklade nadobudlo právoplatnosť dňa 02.10.2019, a teda ku dňu konania valného zhromaždenia spĺňal podmienky na členstvo vo výbore; čo sa týka F. F., tento nadobudol podiely na spoločnej nehnuteľnosti darovacou zmluvou zo dňa 15.05.2019, ktorej vklad bol povolený pod J. XXXX/XXXX, t.j. ku dňu konania valného zhromaždenia 04.10.2019; pokiaľ žalobca namietal uznesenie valného zhromaždenia aj v časti voľby členov dozornej rady, k uvedenému neuviedol žiadnu argumentáciu, z ktorej mal vyplývať rozpor voľby s právnou úpravou alebo so spoločenskou zmluvou.

1.6 Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

1.7 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 9 ods. 1 a 2, § 13 ods. 1, 2, 4 a 5, § 14 ods. 1 a 7, § 15 ods. 2, § 16 ods. 3 a 4 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 15.08.2023 (č.l. 204-209 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; podľa obsahu vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podstate argumentoval, že:

(1) v uznesení valného zhromaždenia zo dňa 19.01.2018 bol žalobca zvolený do funkcie predsedu výboru pozemkového spoločenstva na volebné obdobie 4 roky, ktoré malo trvať až do 31.01.2022; na valnom zhromaždení konanom sa dňa 04.10.2019 sa žalobca vzdal funkcie predsedu výboru pozemkového spoločenstva, avšak nie členstva vo výbore; členovia výboru L. C. a F. A. sa vzdali svojej funkcie a ďalší dvaja členovia výboru neboli na zhromaždení prítomní; následne sa konali nové voľby členov výboru a zároveň boli zvolení i noví členovia dozornej rady; žalobca počas celej doby trvania valného zhromaždenia poukazoval na ich nezákonnosť a rozpor so zmluvou o pozemkovom spoločenstve a žiadal tieto námietky poznamenať do zápisnice, čo bolo zamietnuté, tieto neboli zaznamenané a ani sa s nimi valné zhromaždenie nevysporiadalo; aj takýto postup na valnom zhromaždení je nezákonný, odporujúci zmluve o pozemkovom spoločenstve i zákonu č. 97/2013 Z. z. o pozemkovom spoločenstve a súd prvej inštancie mal skúmať zákonnosť takéhoto postupu; súd prvej inštancie sa nezaoberal ani skutočnosťou, že žalobca sa podľa tvrdení predsedu vzdal funkcie člena výboru, čo však nie je pravda; pokračovalo sa voľbami a prijatým programom, no podľa žalobcu bolo potrebné valné zhromaždenie ukončiť a zvolať nové, na základe ktorého mohol byť nastolený len jeden bod programu a to voľba chýbajúcich členov výboru; okrem toho je povinnosťou predložiť prihlášku na voľby písomne, no nikto to neurobil a takýto postup je tiež protizákonný; žalobca poukázal aj na to, že hlasoval proti, avšak nikoho to nezaujímalo;

(2) podľa žalobcu mal súd prvej inštancie konanie o určenie neplatnosti valného zhromaždenia prerušiť, a to až do skončenia konania o neplatnosť prevodu vlastníckych podielov proti predsedovi spoločenstva F. F.;

(3) žalobca zopakoval, že súd prvej inštancie nechal bez povšimnutia porušenie práva žalobcu na členstvo vo výbore; dodnes nebol odvolaný a členstvo údajne uplynulo časom určeným pre výkon členstva; bolo zámerom vytvoriť nový výbor, nakoľko žalobca odmietol podpísať zmluvy, ktoré chceli,

aby podpísal; na základe takéhoto postupu E. F. získal právo na zvolenie valného zhromaždenia na deň 04.10.2019; žalobca pritom hneď na začiatku upozorňoval na nezákonný postup, ktorý vznikol, a že ako predseda nebol požiadaný o zvolenie valného zhromaždenia; pri bode programu ohľadom voľby nových členov sa žalobca prihlásil o slovo a uviedol, že voľba nie je v súlade so zákonom a zmluvou pozemkového spoločenstva; po takejto voľbe mal výbor 7 členov, hoci mal mať 5 členov a akékoľvek rozhodnutia výboru v takomto zložení boli v rozpore so zákonom; malo byť dodržané aj funkčné obdobie, ktoré je štvorročné; pokiaľ súd prvej inštancie zhodnotil, že čl. 8 ods. 11 „zmluvy PS“ nemá oporu v zákone, žalobca poukázal na to, že to bol právny akt prijatý spoločenstvom a bolo povinnosťou rešpektovať ho;

(4) žalobca až do konania valného zhromaždenia nedostal žiadne oznámenie o nadobudnutí majetkových práv k pozemkom, ktoré tvorili majetok spoločenstva a nebola rešpektovaná ani lehota oznámenia do 2 mesiacov od nadobudnutia členstva, vzhľadom na čo žalobca nemal dôvod sa tým zaoberať; za tohto stavu vznikol chaos, keď valné zhromaždenie svojou činnosťou schválilo 7 členov, neodvolalo z funkcie výboru 3 členov, a prijímalo uznesenie v nezákonnom zložení; pochybenie videl žalobca aj v tom, že priebeh valného zhromaždenia nebol podrobne zachytený;

(5) žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec neriešil otázku týkajúcu sa vzdania sa predsedu zo strany žalobcu ako i člena výboru spoločenstva; uvedené záležitosti žalobca udával na valnom zhromaždení, ktoré zapisovateľka neuviedla v zápisnici; vo vyjadrení ako svedkyňa pred vyšetrovateľom uviedla, že predseda E. F. jej povedal „toto tam nedávaj“, došlo tak k zásahu do činnosti volenej zástupkyne spoločenstva a takto vytvorený stav môže spôsobiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia; je nemysliteľné, aby zápisnica neodzrkadľovala stav, ktorý bol, a aby nedala do budúca pevné stanovisko čo sa udialo; nesúhlasí preto ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý sa odmietol oboznámiť so spisom sp. zn. 4T/87/2021;

(6) súd prvej inštancie sa mal v prvom rade zamerať na to, či konanie valného zhromaždenia bolo v súlade so zákonom, a či nebol porušený zákon pri zvolávaní, prijímaní programu a hlasovaní;

(7) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a dokazovanie v naznačenom smere.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.09.2023 (č.l. 229-230 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s výrokom rozsudku vrátane jeho odôvodnenia; žalobca na zasadnutí valného zhromaždenia dňa 04.10.2019 nijakým spôsobom nešpecifikoval, že sa vzdáva funkcie predsedu výboru a ponecháva si funkciu rádového člena výboru, táto skutočnosť nevyplývala ani z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a žalobca sa účasti na zasadnutiach výboru ako jeho rádový člen v dobe po konaní valného zhromaždenia zo dňa 04.10.2019 nijakým spôsobom nedomáhal; žalobca nepoukazoval ani na nezákonnosť uznesenia č. 14 z valného zhromaždenia priamo na tomto zasadnutí, pričom na túto nezákonnosť začal poukazovať až dodatočne po vyostrení sporov medzi novým vedením a žalobcom; žalobca nebol prehlasovaným členom na zasadnutí valného zhromaždenia dňa 04.10.2019 a táto skutočnosť nevyplývala ani z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a teda žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby; overovatelia zápisnice síce túto odmietli podpísať, avšak žalovaný poukazuje na to, že zmluva o pozemkovom spoločenstve vo vtedy aktuálnom znení nevyžadovala podpis zápisnice dvomi overovateľmi a už vôbec nie ich ustanovenie a navyše zápisnica nie je doslovný prepis celého priebehu zasadnutia; súd prvej inštancie pri skúmaní podmienok a procesu prijatia uznesenia postupoval správne; čo sa týka F. F., tento je riadnym členom žalovaného, čo potvrdil aj prvoinštančný súd v rozsudku č. k. 28C/27/2022-171; žalovaný poukázal na to, že na zasadnutí valného zhromaždenia sa traja členovia výboru vzdali svojich funkcií, vrátane žalobcu, pričom zvyšní dvaja členovia boli na zasadnutí valného zhromaždenia neprítomní, a preto bolo navrhnutých 5 kandidátov na členov výboru a 3 kandidáti do dozornej rady; zvolením 5 nových členov bol zvolený nový výbor žalovaného, pričom zostávajúcim 2 členom výboru uplynutím funkčného obdobia starého výboru v zmysle § 13 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách zaniklo členstvo vo výbore; žalovaný poukázal aj na to, že zasadnutie valného zhromaždenia bolo zvolané štvrtinou členov žalovaného v zmysle § 14 ods. 5 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách; čo sa týka zapisovateľky zo zasadnutia valného zhromaždenia, na túto nebol žiadnym spôsobom vyvíjaný nátlak pri tvorbe zápisnice, len jej bolo oznámené, aby poznámky overovateľov uviedla ako samostatný prípis k zápisnici; záverom žalovaný uviedol, že žalobca bol trestne stíhaný za trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku a hoci bol spod žaloby oslobodený z dôvodov materiálneho korektívu, je to jeho motívom k vyvíjaniu aktivít na šikanovanie žalovaného; na základe uvedeného navrhol napadnúť rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

2.3 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 26.09.2023 (č.l. 233-236 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zopakoval svoju odvolaciu argumentáciu; opätovne zdôraznil, že sa nevzdal funkcie člena výboru, len funkcie predsedu, čo vyplýva z prílohy v spise (č.l. 6 spisu); pokiaľ žalobca ani ostatní členovia výboru neboli odvolaní, tak voľbou nových členov ich mandát nezanikol; poukázal aj na to, že nie je pravdou, že by dodatočne preukazoval nezákonnosť uznesenia zo dňa 04.10.2019, pretože sa vyjadril, aký je právny stav a upozornil, že postup je v rozpore s právnym predpisom, ktorá vec mala byť vyriešená na valnom zhromaždení pred konaním voľby; súhlas s voľbou za člena je možné urobiť len písomne s tým, že pred konaním valného zhromaždenia je možnosť odovzdať ho predsedovi valného zhromaždenia a tento doklad na voľbu odôvodní prípadnú kandidatúru toho, kto kandiduje za člena výboru; postup, že „najprv sa zaradí a potom doplní“ je v rozpore so zákonným postupom; posúdenie tohto dokladu prináleží predsedovi spoločenstva, ktorý predloží doklady predsedajúcemu, a ktorý svojou osobou ručí a potvrdzuje pravosť dokumentu, ako i tú skutočnosť, že podpísaný na tomto dokumente je ten, na koho meno je tento dokument vystavený; uvedený postup nebol absolútne rešpektovaný a oslovovanie počas priebehu pripravovaných volieb „však súhlasíš“ nenahrádza súhlas; žalobca dal do pozornosti, že dňa 04.09.2019 mal doručeníu pozvánku na valné zhromaždenie, s ktorou mal súhlasiť avšak súhlas neprejavoval ani nedával na vedomie nikomu a „títo“ bez súhlasu určili termín ako i miesto konania valného zhromaždenia s pevne určeným programom; taktiež nesúhlasil s tým, že nebol prehlasovaný člen na zasadnutí, nakoľko hlasoval proti; poukázal na vyjadrenia zapisovateľky, ktorá potvrdila, že toto nemá udávať do zápisnice v snahe zabrániť podaniu žaloby v súdnom konaní, aby žalobca stratil aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní; zásahy do práce zapisovateľky boli v rozpore so svedomím overovateľov, a preto zápisnicu odmietli overiť; k tvrdeniu žalovaného, že F. F. je riadnym členom žalovaného, čo má vyplývať z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, poukázal na to, že vo veci podal odvolanie a predmetný rozsudok právoplatný nie je; ani tvrdenie žalovaného, že sa členstva vo výbore vzdali traja členovia nie je pravdivé.

2.4 Žalovaný v odvolacej duplike zo dňa 24.10.2023 (č.l. 251-252 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu totožne zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už vo vyjadrení k odvolaniu.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.)

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na tieto v plnom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.); na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil vo vzťahu k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal

len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.4.3 Podľa ustálenej súdnej praxe je pod pojmom vecná legitímácia potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010); pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; aktívne vecne legitímovaná je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva; výsledok skúmania vecnej legitímácie strán sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej a jej nedostatok vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitímácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci.

4.4.4 V predmetnom prípade žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní z ustanovenia § 15 ods. 2 posledná veta zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach, v zmysle ktorého, prehlasovaní členovia spoločnosti majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia, z ktorého je zrejmé, že žalobu môže podať len ten člen pozemkového spoločnosti, ktorý sa rozhodovania valného zhromaždenia zúčastnil, pričom hlasoval proti rozhodnutiu, ktoré bolo týmto zhromaždením prijaté.

4.4.5 Súd prvej inštancie preto správne skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v prejednávanom spore, pričom dospel k záveru, že žalobca nespĺňa podmienku vyžadovanú osobitným právnym predpisom (§ 15 ods. 2 posledná veta zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach) pre podanie žaloby o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia pozemkového spoločnosti, ktoré vyžaduje, aby bol žalobca prehlasovaným členom spoločnosti; odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/196/2020 zo dňa 31.01.2022 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 79/2023, ktoré je podľa názoru odvolacieho súdu možné aplikovať aj na predmetný prípad, a v zmysle ktorého: „prehlasovaným vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru, ktorý má podľa ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov právo domáhať sa žalobou podanou na súde ochrany svojich práv dotknutých hlasovaním na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a žiadať, aby súd „vo veci“ rozhodol, je len vlastník, ktorý bol na schôdzi prítomný a na nej hlasoval proti rozhodnutiu prijatému väčšinou; takým (prehlasovaným) vlastníkom nie je vlastník, ktorý sa na schôdzi vlastníkov nezúčastnil, hoci bol o nej riadne a včas informovaný alebo sa jej síce zúčastnil, avšak buď hlasoval za prijatie väčšinového rozhodnutia, alebo sa hlasovania zdržal“; predpokladom pre podanie takejto žaloby je teda skutočnosť, že žalobca výslovne hlasoval proti napádanému rozhodnutiu valného zhromaždenia pozemkového spoločnosti, nepostačuje ak sa hlasovania zdrží, resp. nehlasuje, či dokonca hlasuje za.

4.4.6 V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu a strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov; dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pričom dôsledkom toho, že tvrdenie nie je preukázané, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/217/2007 zo dňa 27.07.2009);

dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o tú stranu sporu, ktorá existenciu takýchto skutočností tvrdí (pozri uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 38/2015 zo dňa 21.01.2015).

4.4.7 Žalobca podanou žalobou napádal platnosť uznesenia valného zhromaždenia č. 14 zo dňa 04.10.2019 o voľbe členov výboru a členov dozornej rady pozemkového spoločenstva; nakoľko je povinnosťou žalobcu preukázať skutočnosti, na základe ktorých mu má jeho právo patriť, dôkazné bremeno preukázania toho, že žalobca je prehlasovaným členom pozemkového spoločenstva, prináležalo v tomto prípade žalobcovi; žalobca však svoje tvrdenie, že pri hlasovaní do orgánov spoločenstva (členský výbor a dozorná rada) bol prehlasovaný a teda, že je podľa ustanovenia § 15 ods. 2 druhej vety zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách nositeľom oprávnenia na podanie takejto žaloby ničím nepreukázal a neunesol tak dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že hlasoval proti uzneseniu valného zhromaždenia, ktoré napáda; z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynul záver, že žalobca je členom pozemkového spoločenstva, ktorý sa zúčastnil na valnom zhromaždení tohto spoločenstva konanom dňa 04.10.2019; zo zápisnice z tohto zhromaždenia vyplynulo, že pri voľbe jednotlivých členov výboru a dozornej rady nebol nikto prehlasovaný, hlasovania o jednotlivých členoch boli jednohlasné (vo vzťahu k zvoleniu), resp. so zdržaním sa hlasovania; súd prvej inštancie vykonal vyčerpávajúce dokazovanie v tom smere, či je žalobca skutočne prehlasovaným členom, a či sú údaje v zápisnici z valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva správne, a vypočul všetkých navrhnutých svedkov, ktorí sa uvedeného valného zhromaždenia zúčastnili a to zapisovateľku F. C., dvoch overovateľov zápisnice H. C. a J. K. a ďalších (troch) členov pozemkového spoločenstva E. G. F., E. A. a F. C.; žiaden z uvedených svedkov však jednoznačne nepotvrdil, že by žalobca hlasoval na predmetnom zhromaždení proti navrhnutým kandidátom; zapisovateľka F. C. mala za to, že celé hlasovanie prebehlo hladko, všetci so všetkým súhlasili, hoci hlasovanie žalobcu si nepamätala; svedok H. C. sa k hlasovaniu žalobcu vyjadriť nevedel; čo sa týka svedka J. K. tento síce uviedol, že žalobca hlasoval proti členom nového výboru, nevedel však uviesť akým spôsobom toto svoje hlasovanie vyjadril; svedkovia E. G. F., E. A. a F. C. sa nevedeli vyjadriť k tomu ako žalobca hlasoval; vzhľadom na uvedené skutkové zistenia nebol obsah zápisnice z valného zhromaždenia o voľbe členov orgánov spoločenstva zo strany žalobcu v konaní vyvrátený a naopak sama zapisovateľka F. C. uviedla, že zápisnica zodpovedá reálnemu priebehu valného zhromaždenia; z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie tak aj podľa odvolacieho súdu vyplýva záver, že žalobca nie je prehlasovaným členom pozemkového spoločenstva, keď v konaní nebolo preukázané, že by žalobca proti rozhodnutiu valného zhromaždenia výslovne hlasoval.

4.4.8 Záverom odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu je miestami nezrozumiteľné s formuláciami viet, ktoré nie sú úplne jasné. K odôvodneniu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa tento v odvolaní vyjadruje len jednou vetou a to, že „hlasoval som proti, avšak nikto sa o to nezaujímal a nezaujímal sa ani to, z akého dôvodu to robí“, zároveň je z obsahu odvolania možné vyčítať aj to, že nepovažuje obsah zápisnice z valného zhromaždenia za správny. S uvedenou argumentáciou žalobcu sa odvolací súd vysporiadal v bode 4.4.7 odôvodnenia tohto rozhodnutia. V ostatnom rozsahu tvorí odvolanie argumentácia žalobcu týkajúca sa konkrétnych dôvodov neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia. Odvolací súd konštatuje, že pre zamietnutie žaloby žalobcu zo strany súdu prvej inštancie je ťažiskový ako dôvod zamietnutia žaloby nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko samotná podmienka pre jej podanie v zmysle § 15 ods. 2 posledná veta zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách naplnená nebola. Podporná argumentácia súdu prvej inštancie v bodoch 27 až 33 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia týkajúca sa konkrétnych námietok žalobcu vo vzťahu k uzneseniu valného zhromaždenia je nadbytočná, ktorou sa vzhľadom na hospodárnosť konania a teda ani odvolacími námietkami žalobcu v tomto smere, odvolací súd nezoberal.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie podľa obsahu odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie a právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich žalobcovi nepodarilo spochybniť (body 4.4.1 až 4.4.8 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

8.1 Odvolací súd na základe podaného odvolania a súčasne ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v rozsahu 100 %; nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný, pretože v rámci určovania výšky trov konania už nie je možné ukladať stranám žiadne povinnosti; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8.2 O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.